

Orbinskin sukuseuran 20-vuotisjuhlan (14. kesäkuuta 2014) kaunis pitopaikka oli Rantasalmella Lomakeskus Järvisydämessä, joka sijaitsee vain muutaman kilometrin päässä yhteisen esi-isän Repomäen kartanon paikasta.

Majoitus oli järjestetty tasokkaissa huviloissa, joissa emme ehtineet tietenkään kovin paljon aikaa viettää, koska oli paljon tärkeää ohjelmaa.

Sukutapaamisen ensimmäinen ohjelmanumero oli Asko ja Svetlana Hirvosen matkatoimiston järjestämä kiertoajelu Orbinskeja kiinnostaviin rantasalmelaiskohteisiin. Ylläolevasta kuvasta voi pellon toisella laidalla erottaa majuri Carl Johan Orbinskin Repomäen kartanon perustukset, jotka tietenkin ovat kasvillisuuden peittämät. Majurin aikana metsää ei ollut, vaan savolaiseen tapaan kaskimaa. Kartano katsoi suoraan noin parinsadan metrin päässä olevalle Haukivedelle.

Retkibussimme oli täynnä meitä suvun historiasta kiinnostuneita. Tässä osa joukosta katselemassa esi-isän talon paikkaa.

Suoritimme perustuksilla summittaisia mittauksia, joiden mukaan kartanon takaseinällä on ollut pituutta parikymmentä metriä. Tilan nykyisen omistajan Heikki Juutilaisen mukaan sivun pituus toiseenkin suuntaan on saman verran. Tässä kartanon luoteiskulma.

Seuraava kohteemme kiertoajelulla oli majurin siskon Wendla Beata Orbinskin mailla Tornioniemessä, jossa nykyisin sijaitsee Kupialan kartano (kuvassa). Wendlan aikana paikkaa kutsuttiin Mariebergiksi. Entisen rakennuksen sijainti ei ole tiedossa.

Wendlan tarkempi elämäkerta löytyy Pinskin pitkästä artikkelista *Rajakapteeni Orbinskin perhe*. Hän oli sitkeä ja määrätietoinen nainen, joka hankki parin vuoden paperisodalla itseltään Venäjän keisarilta oikeuden hallinnoida omaisuuttaan.

Sitten vierailimme entisessä everstiluutnantin puustellissa (armeijan työsuhdeasunto) Leislahdessa, josta esi-isämme, kornetti Albrecht Johan Orbinski, kävi leskeydyttyään hakemassa itselleen toisen puolison, Elsa Katarina (von) Wrightin vuonna 1750. Tilan nykyinen omistaja on savolaisen ravihevostoiminnan pioneerejä. Talossa on sen mielenkiintoisen historian vuoksi riittänyt vierailijoita. Esimerkiksi Ehrnroothin suku on käynyt esi-isiensä virka-asuntoa katsomassa. Kuvassa oikealla retken järjestänyt ja etukäteen kapeat tiet ja kääntöpaikat bussia varten tarkastanut Asko Hirvonen.

Leislahden puustellin rakennus on säilynyt 1700-luvulta erinomaisen hyvin. Aikanaan paikka oli vielä lähempänä Saimaan rantaa kuin nyt. Kuvassa sukuseuran 20-vuotisjuhliin Moskovasta saapuneet majuri Orbinskin veljen Henrik Wilhelm Orbinskin jälkeläiset, Jevgeny Vasiljev ja hänen äitinsä Victoria Vasiljeva. Tähän venäläistyneeseen sukuhaaraan on saatu yhteys vasta viime talven aikana. Henrikin jälkeläiset lähtivät Suomesta Pietariin 1830-luvulla.

Tarkoitus oli vielä käydä Pyyvilän kartanon pihamaalla, mutta aika loppui kesken ja vilkaisimme tätä majuri Orbinskin toisen sisaren Lisa Maria Orbinskin (1740-1773; myöhemmin Oppman) emännöimää rakennusta vain bussin ikkunasta.

Kokoustettuaan, syötyään ja osteltuaan uusia vaakunatuotteita (hienot pöytäviiri, vaakunamuki ja hihamerkki, joita saa tilata sukuseuran hallitukselta) Orbinskit asettuivat seuran 20-vuotisjuhlapotrettiin.

Ja varmuuden vuoksi vielä toinen otto. Paljon olemme ehtineet tehdä kahdenkymmenen vuoden aikana. Monta hauskaa tapaamista ja mielenkiintoista tutustumisretkeä on ollut. Ja lisää on tulossa, ehkä jo ensi vuonna, joten kannattaa tarkkailla Pinskiin sivuja ja omaa Facebook-ryhmäämme. (Ryhmä löytyy naamakirjasta klikkaamalla *Orbinskin sukuseura*. Tervetuloa mukaan, meitä on jo noin 140!)

Illemmalla oli aikaa istuskella kaikessa rauhassa vapaamuotoisemmin ja vaihtaa kuulumisia sukulaisten kanssa. Kaikki kävivät myös tarkastelemassa reilun kolmen metrin levyistä tulostetta Orbinskien sukupuusta. Kyseessä oli rankasti karsittu versio, jossa näkyivät vain suvun päähaarat. Täydellinen sukupuu, joka olisi sisältänyt kaikki tietokannan noin 2000 henkilöä, olisi tulosteena ollut yli nelikymmenmetrinen.

Iltaohjelman alkuvaiheessa keräännettiin kuuntelemaan Martta Ceesayn kaunista laulua. Marttaa säesti hänen serkkunsa Jani Orbinski. Nokkelimmat olivat ottaneet mukaan toppatakin, mikä oli ainut oikea asuvalinta kylmän kesäkuun illassa.

Vasemmalla Martta ja Jani musisoimassa Järvisydämen terassilla. Ilma oli viileähkö, mutta tunnelma lämmin.

Alla viime kevään aikana Facebook-ryhmässä koottu *The Orbinski Band*, joka soitti sujuvasti tanssikansalle tyyllilajit laidasta laitaan. *Rantakoivun alla* aloitettiin ja heviin lopetettiin. Siinä välissä oli tarjolla kaikkea mahdollista. Tämän bändin *Krokotiili-rock* sai todella sukat jalassa pyörimään. Vasemmalta: Kim Calonius, basso ja laulu, Tero Hietaneva, kitara ja laulu, Timo Orbinski, rummut, Jani Orbinski, kosketinsoittimet, haitari ja laulu sekä Juho Pennanen, kitara ja laulu.

Jalalla koreasti. Tämä on vasta alkua. Vähitellen tunnelma kohosi yhä korkeammalle ja väkeä tanssilattialle tuli lisää. Sukuseuran hallitukselle ja puheenjohtaja Kirsti Kalaniemelle kiitokset hienoista juhlista!

Sukulaisemme Venäjältä kävivät Suomen-vierailullaan tutustumassa Helsingin nähtävyyksiin. Tietysti näytimme heille myös sukulaiskohteen, Mannerheim-museon, jossa oli sopivasti meneillään näyttely Mannerheimin elämänvaiheista Pietarissa vuonna 1914. Toivomme tapaavamme tätä venäläistä sukuhaaramme useammin! Kuvassa mukana kaksi venäjänkielistä ystävää, jotka toimivat Helsingin-kierroksella tulkkeina. Rantasalmella Svetlana Hirvonen tulkkasi tapahtumat venäjäksi. Lämpimät kiitokset myös kaikille heille suuresta avusta!